

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 8773/11

בג"ץ 5850/12

לפני :
כבוד השופט ע' ארבל
כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט נ' סולברג

העותר : הרב שמעון ביטון

נ ג ד

המשיבים בבג"ץ 5850/12 :
1. מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור
2. אליהו אורשלימי
3. פלטיאל איינזטל
4. יעקב ורנר
5. יהודית לנדאו
6. יואל מוגמי
7. עופר אברהם
8. ינון פרסיק

המשיבים בבג"ץ 8773/11 :
1. השר לשירותי דת
2. יו"ר ועדת הבחירות לרב העיר פתח תקווה
3. היועץ המשפטי למשרד לשירותי דת
4. עיריית פתח תקווה
5. המועצה הדתית פתח תקווה
6. הרב בנימין אטיאס
7. הרב מיכה הלוי

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

תאריך הישיבה : ד' בתשרי תשע"ג (20.9.12)

בשם העותר : עו"ד א' שרגא, עו"ד ל' איזנפלד, עו"ד א' אייזנברג,
עו"ד י' ליבצ'יק

בשם המשיב 1
בבג"ץ 5850/12 : עו"ד מ' צוק שפיר

בשם המשיבים 6-2 בבג"ץ 5850/12 :	עו"ד ש' אשכול
בשם המשיבות 3-1 בבג"ץ 8773/11 :	עו"ד ד' מארקס
בשם המשיבה 4 :	עו"ד י' ריינהרץ

פסק-דין

השופטת ע' ארבל:

בפנינו שתי עתירות קשורות שהוגשו על ידי ראש המועצה הדתית פתח תקווה. עתירה אחת עניינה בהליך בחירת רבני העיר פתח תקווה, והעתירה השניה עניינה בביטול צו הגנה זמני שניתן לעותר על ידי מבקר המדינה.

רקע עובדתי והשתלשלות העניינים

1. העותר הינו ראש המועצה הדתית פתח תקווה (להלן גם: המועצה). עניינה של העתירה בבג"ץ 8773/11 הינה הליך בחירת רבני העיר פתח תקווה שהחל עוד בשנת 2009. ביום 28.11.11 הגיש העותר עתירה זו בה הוא טוען לפגמים שונים בהליך הבחירות האמור. ביום 20.2.12 לאחר שמיעת טענות הצדדים הוצא צו על תנאי המורה למשיבים ליתן טעם מדוע לא תבוטלנה החלטות המשיבים בעניין הליך הבחירות לרב העיר פתח תקווה אשר נתקבלו בלא העותר (סעיף ג' לעתירה). במקביל נדחתה בקשת העותר להוציא צו ביניים שיעכב את תהליך הבחירות. מאחר שהוצא צו על תנאי אך בסעיף המתייחס לקיום הליך הבחירות ללא העותר, אתמקד בהמשך הדברים בפרטים הרלוונטיים לעניין זה בלבד.

2. העותר נבחר לתפקידו כיו"ר המועצה הדתית ביום 11.11.09. לטענתו, מצא במועצה ליקויים רבים והתנהלות המנוגדת לכללי המנהל התקין, והחל לפעול לתיקונם. על רקע זה, כך הוא טוען, התגלעו מאבקים במועצה הדתית פתח תקווה, בעיקר מצד חברי המועצה ועובדיה המעוניינים לשמור על מצב העניינים הקיים. ביום 11.5.10 נבחר העותר כנציג המועצה הדתית לוועדה המכינה את הבחירות לרבני העיר פתח תקווה (להלן: ועדת הבחירות). זמן לא רב לאחר מכן נודע לעותר כי ישנה כוונה של מועצת הנבחרים של המועצה הדתית להעביר את העותר מתפקידו. בעקבות זאת פנה העותר למבקר המדינה אשר הוציא ביום 13.7.10 צו הגנה זמני המונע פגיעה

בזכויותיו, תפקידו או מעמדו של העותר כראש המועצה הדתית. ביום 16.2.11 התכנסו חברי המועצה הדתית והחליטו לבטל את בחירתו של העותר לנציג המועצה הדתית לוועדת הבחירות. חברי המועצה הסתמכו על חוות דעת מטעם הלשכה המשפטית של המשרד לשירותי דת, לפיה העותר נבחר עוד טרם פורסמה ברשומות ההודעה על בחירת רבני העיר, ולפיכך אין בחירתו בת תוקף.

3. בעקבות החלטה זו פנה העותר לבית המשפט לעניינים מנהליים לביטולה. ביום 23.5.11 נתן בית המשפט (כב' השופט י' שינמן) תוקף של פסק דין להסכמת הצדדים, שנתקבלה בהתאם להצעת בית המשפט, לפיה יבוטלו ההחלטות שהתקבלו בישיבת המועצה מיום 16.2.11 וכי יוקפאו ההליכים לבחירת רבני העיר פתח תקווה עד לקבלת צו חדש של מבקר המדינה. ביום 28.6.11 לאור הסכמת הצדדים הבהיר בית המשפט כי פסק הדין שניתן ביום 23.5.11 כוונתו לא היתה למנוע מגוף כלשהו להמשיך בפעולותיו על פי כל דין, ומשמעותו היתה אך ורק מניעת המועצה הדתית בשלב זה מלשלוח נציג לוועדת הבחירות. בהמשך הדברים התכנסה וועדת הבחירות, על אף התנגדותו של העותר, בטענה שאין מניעה להמשיך את כינוס הוועדה בלא שישתתף נציג המועצה הדתית, וזאת בהתאם לתקנה 7(ד) לתקנות שירותי הדת היהודיים (בחירות רבני עיר), התשס"ז-2007 (להלן: התקנות). עקב כך הגיש העותר את העתירה בבג"ץ 8773/11.

4. להשלמת התמונה אציין עוד כי ביום 28.6.12 החליט מבקר המדינה בתפקידו כנציב תלונות הציבור במשרד מבקר המדינה שלא ליתן לעותר צו הגנה קבוע, וכי הצו הזמני פוקע עם סיום הבירור. בהחלטה נקבע כי העותר חשף את חשדותיו למעשי שחיתות עוד טרם מינויו לתפקיד ראש המועצה. בעקבות חשיפה זו מינה המשרד לשירותי דת רואה חשבון שערך ביקורת על התנהלות המועצה ואף פרסם דו"ח בנושא. מהדו"ח עולה כי אומתו חלק מהחשדות שהעלה העותר. בהחלטה צוין עוד כי כל חברי המועצה בחרו בעותר לתפקיד ראש המועצה, אך הוא איבד את תמיכת רוב החברים זמן קצר בלבד לאחר שהחל לכהן בתפקיד. חברי המועצה העלו בפני צוות הבירור מטעם נציבות תלונות הציבור טענות רבות על הדרך שבה ניהל העותר את המועצה ועל היחס שלו כלפי עובדי המועצה. צוות הבירור הגיע למסקנה כי היעדר שיתוף הפעולה בין הגורמים השונים במועצה הביא למעשה לשיתוקה של המועצה הדתית. הצוות הכריע כי לא נמצאה תשתית ראייתית מספיקה לקבוע שהמהלך שיזמו חברי המועצה להעביר את העותר מתפקידו בא בתגובה לדיווחו של העותר על מעשי שחיתות לכאורה, כטענת העותר. הממצאים, מאוששים, כך נקבע, דווקא את גרסת חברי המועצה ולפיה ניסיונם להעביר את העותר מתפקידו נבע מאי שביעות רצונם מתפקודו כראש המועצה הדתית.

5. בעקבות החלטה זו הגיש העותר עתירה נוספת – בג"ץ 5850/12 - שעניינה הענקת צו הגנה קבוע לעותר. ביום 20.9.12 קיימנו דיון מאוחד בשתי העתירות. לאחר הדיון הודיע העותר כי הוא אינו עומד על עתירתו כנגד מבקר המדינה בבג"ץ 5850/12, וזאת בכפוף לכך שיובהר כי העותר שומר על כל זכויותיו לפנות לכל ערכאה מתאימה, ולבקש כל סעד הולם בכל הנוגע לטענותיו בעתירה זו בכלל, ולשמירת כל זכויותיו לפנות לערכאות המתאימות לצורך מניעת העברתו מתפקידו בפרט. אתמקד, אם כן, בעתירה בבג"ץ 8773/11.

טענות הצדדים

6. בא-כוח העותר הדגיש את חשיבות התפקיד של רב עיר, ואת פועלה של וועדת הבחירות בהליך הבחירה לרב עיר. לטענתו, החלפתו של העותר בוועדת הבחירות נבעה מהשחיתות שהוא חשף. עוד נטען כי תקנה 7 לתקנות אינה מאפשרת לקיים את וועדת הבחירות בהרכב חסר וללא נציג המועצה הדתית. ישנה רשימה סגורה של מקרים בהם ניתן יהיה לכנס את וועדת הבחירות ללא נציג המועצה הדתית, והמקרה דנן אינו אחד מהם. לטענתו, העותר לא הסכים להמשך קיום הבחירות ללא נציג המועצה הדתית.

באת-כוח המדינה טענה מנגד כי וועדת הבחירות אינה בוחרת את רב העיר אלא רק מנהלת את הליך הבחירות. כמו כן העותר היה צד להסכמה לפיה המועצה הדתית לא תשלח לוועדת הבחירות נציג מטעמה, ומשכך הטענות כאן מהוות ניסיון לחזור מהסכמה זו ולעקוף פסק דין חלוט. לטענתה, התקנות מאפשרות את המשך קיום הבחירות ללא מינוי נציג המועצה הדתית בוועדת הבחירות. החלטת בית המשפט לעניינים מנהליים יצרה מצב בו לא ניתן למנות את נציג המועצה הדתית, ובמצב כזה ניתן להמשיך בהרכב חסר. אין מקום להקפיא בשל כך את הליך בחירת הרבנים. בא-כוח העיריה הצטרף לטיעונים אלו.

7. הליך בחירתם של רבני עיר מעוגן כיום בתקנות חדשות שהותקנו על ידי השר לשירותי דת בשנת 2007. רב העיר נבחר על ידי האסיפה הבוחרת. מספר חברי האסיפה הבוחרת נקבע בתקנות בהתאם לגודל הרשות המקומית. תקנה 8(ב) קובעת כי רבע חברי האסיפה הבוחרת ימונו בידי מועצת הרשות המקומית. רבע מהחברים ימונו בידי המועצה הדתית, וחצי מחברי האסיפה הבוחרת ימונו בידי נציגי בתי הכנסת. נציגי בתי הכנסת ממונים, בהתאם לתקנה 12, על ידי ועדת הבחירות באופן שישקף, ככל האפשר, את הרכב העדות השונות ברשות המקומית.

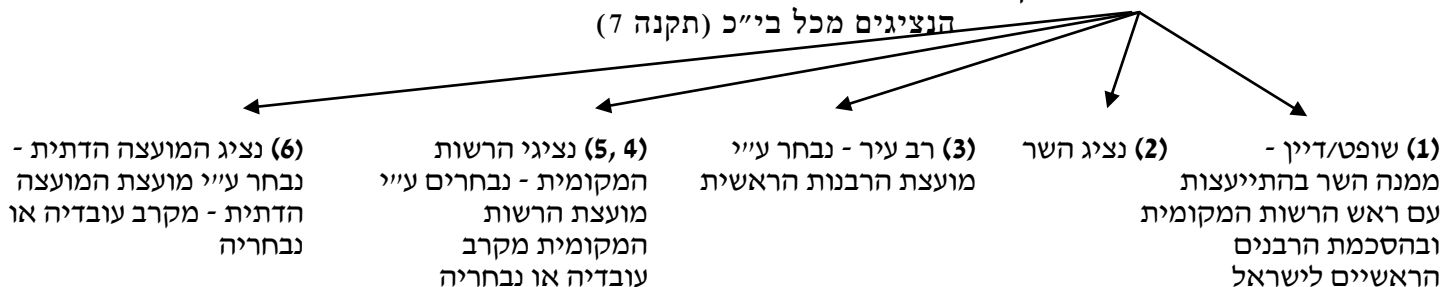
8. וועדת הבחירות, כאמור, מוסמכת למנות את נציגי בתי הכנסת לאסיפה הבוחרת. כן מופקדת וועדת הבחירות על ביצוע וניהול הליך הבחירות. תקנה 7 קובעת כי וועדת הבחירות תורכב, ברשות מקומית שקיימת בה מועצה דתית, משישה חברים. אחד מהם יהיה שופט או דיין; השני נציג השר הממונה; השלישי רב עיר שבחרה מועצת הרבנות הראשית; הרביעי והחמישי נציגי הרשות המקומית; והשישי נציג המועצה הדתית. למען בהירות הדברים אציג את ההליך בתרשים:

בחירת רבני עיר - רשות מקומית שפועלת בה מועצה דתית

האסיפה הבוחרת (גודל האסיפה קבוע בתקנה 8 בהתאם למספר תושבי הרשות המקומית)

ועדת הבחירות - קובעת את בתי הכנסת שישלחו נציגים לאסיפה הבוחרת, ואת מספר הנציגים מכל ב"כ (תקנה 7)

בניגוד לטענת המדינה, מהדברים עולה כי ישנה חשיבות רבה לוועדת הבחירות בהליך בחירת רב עיר. בהיותה מוסמכת למנות את נציגי בתי הכנסת אשר ייבחרו מחצית מחבריה של האסיפה הבוחרת, ברי כי יש בידה כוח רב והשפעה משמעותית על זהותו של רב העיר שייבחר בסופו של דבר.

9. בטרם נפנה לבחינת העניין שבפנינו אומר באופן כללי כי לטעמי התקנות יצרו הליך פוליטי מורכב ומסורבל המעכב ברשויות מקומיות רבות את בחירתו של רב העיר, ורצוף בפרצות המאפשרות הפרת כללי מנהל תקין. ההתדיינויות המשפטיות הרבות שהעסיקו את בית משפט זה בעניין בחירת רבני עיר ברשויות שונות מלמדות על הקשיים הרבים בהליך זה (ראו למשל בג"ץ 816/98 רווח נ' השר לעניני דתות, פ"ד נב(1) 868 (1998) (להלן: עניין רווח); בג"ץ 6499/99 המפד"ל – המפלגה הדתית לאומית נ' בן עזרא, פ"ד נג(5) 606, 615 (1999) (להלן: עניין המפד"ל); בג"ץ 2747/02 בן אליהו נ' השר לעניני דתות (לא פורסם, 28.11.02); בג"ץ 2713/92 מפלגת העבודה, חולון נ' השר לעניני דתות (לא פורסם, 7.1.93)). ברשויות מקומיות רבות מתעכב מינוי רב העיר במשך שנים רבות מבלי שצרכי הדת של תושבי הרשות מקבלים מענה ראוי כנדרש. כמו כן עולה מדיווחים תקשורתיים כי פעמים רבות מסכמים נציגי המפלגות השונות ברשויות המקומיות על זהותם של רבני העיר שימונו עוד בטרם הליך הבחירות. העובדה כי בסופו של הליך רבנים אלו אכן נבחרים מלמדת על חוסר התוחלת בהליך הבחירות הקיים כיום. לטעמי, אם כן, היה ראוי לבצע חשיבה מחודשת בעניין הליך הבחירות לרבני עיר, ומכל מקום ראוי שיהיה פחות מסורבל ויותר מהיר, כך שלא יחלפו חודשים רבים ולעיתים שנים עד לסיומו, שמשמעותם פגיעה בתושבי המקום.

10. ולענייננו. העותר נבחר על ידי המועצה הדתית כנציג מטעמה לוועדת הבחירות. מינוי זה בוטל על ידי המועצה הדתית, בטענה כי היה חסר תוקף מאחר שנערך עוד בטרם פורסמה ברשומות ההודעה על בחירת רבני עיר. העותר פנה לבית המשפט לעניינים מנהליים בטענה כי ביטול מינויו מנוגד לצו הגנה זמני שהוציא מבקר המדינה בנוגע לעותר, לאחר שהאחרון טען כי על רקע חשיפת שחיתויות יש כוונה של המועצה הדתית להדיחו מתפקידיו. בין הצדדים להליך סוכם כי לא יישלח נציג אחר במקום העותר לוועדת הבחירות מטעם המועצה הדתית. עם זאת צוין בהסכמה כי אין בכך למנוע מגוף כלשהו מלהמשיך בפעולותיו על פי כל דין.

11. ברי, כי אם היה צו ההגנה הזמני הופך לצו הגנה קבוע, דהיינו המשמעות היתה שהעותר הודח מתפקידו על רקע חשיפת שחיתויות, היה קושי להשלים עם ביצוע

הבחירות ללא השתתפותו של העותר כנציג המועצה הדתית בוועדת הבחירות. משמעות הדברים היתה שהעותר לא קיבל הגנה מפני חורשי רעתו בשל חשיפת שחיתויות על ידו, וכי אינטרס הציבור נפגע בשל הפגם שנפל בהליך הבחירות בו נלקח בחשבון שיקול לא ענייני ולא לגיטימי במנהל תקין. האינטרס לספק לחושפי שחיתויות רשת ביטחון שתעודד חשיפות מעין אלו היה נפגע אף הוא:

”קיים אינטרס ציבורי ברור להגן על תקינות פעולתן של המערכות הציבוריות הפועלות למען הציבור, ולעודד חשיפת מעשי שחיתות אם וכאשר הם מתרחשים במערכות אלה. בצד העידוד לחשיפת התנהלות הסוטה מן השורה, יש לתת הגנה לעובדים המוכנים לחשוף ליקויים במקום עבודתם תוך סיכון מעמדם המקצועי ויציבות פרנסתם. החוק מבקש לפרוש את הגנתו על חושפי שחיתות מקרב ”אנשי פנים” במקומות העבודה, מהם עשויה לצמוח תרומה ממשית לגילוי עיוותים בהתנהלות הרשויות הציבוריות” (בג”ץ 6825/06 צור נ’ מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור, פסקה 29 (לא פורסם, 24.6.09)).

12. עם זאת, המצב בפנינו שונה. כאמור, מבקר המדינה בתפקידו כנציב תלונות הציבור במשרד מבקר המדינה החליט כי אין להעניק לעותר צו הגנה קבוע, שכן לא נמצא קשר סיבתי בין חשיפת השחיתויות על ידי העותר, שהיא מבורכת כשלעצמה, לבין הדחתו מתפקידו. עתירה כנגד החלטה זו שהגיש העותר נמחקה, כאמור, בהסכמתו. המסקנה, אם כן, שהעותר לא היה זכאי להגנה הניתנת לחושפי שחיתויות על ידי משרד מבקר המדינה, ולא היתה מניעה לנהל את הליך בחירות רבני העיר בפתח תקווה ללא השתתפותו.

13. מוסיף העותר וטוען כי התקנות אינן מאפשרות לוועדת הבחירות בנסיבות העניין שלפנינו להמשיך בניהול הבחירות בהרכב חסר, ללא נציג המועצה הדתית. סבורה אני כי דין טענה זו להידחות אף היא. תקנה 7(ד) קובעת-

ועדת הבחירות תוכל לפעול, גם אם פחת מספר חבריה, כל עוד לא פחת משלושה ובהם היושב ראש.

באי-כוח העותר מנסים לטעון כי מאחר שתקנה 7(ב) מפרטת את המקרים בהם תוכל להתכנס וועדת הבחירות ללא נציג המועצה הדתית, הרי שמדובר ברשימה סגורה, ואין תקנה 7(ד) יכולה להכשיר פעולה של וועדת הבחירות ללא נציג המועצה הדתית. איני מסכימה עם פרשנות זו. תקנה 7(ב) עוסקת במקרה ייחודי (אם כי לא בלתי נפוץ

לצערנו) בו לרשות מקומית כלל אין מועצה דתית, או שמונתה לה ועדה ממונה בהתאם לחוק שירותי הדת היהודיים [נוסח משולב], תשל"א-1971. תקנה 7(ד) היא תקנה כללית שנועדה לחול על מקרים שהמחוקק לא צפה אותם, והמשותף להם הוא העדר אפשרות להשלים את הרכבה של וועדת הבחירות. מקרה מייצג הוא כאשר רשות כלשהי נמנעת מלהפעיל את סמכותה מסיבה כלשהי ולמנות את נציגה לוועדת הבחירות (ראו והשוו עניין רווח; עניין המפד"ל, בעמ' 615). תכלית התקנה היא שלא לגרום לשיתוק הליך הבחירות של רב העיר. כפי שציינתי, מדובר בהליך ארוך ומורכב שעשוי לארוך זמן רב מאוד. זאת, מקום שקיים אינטרס בקיום ההליכים במהירות הראויה, על מנת להעניק את השירות הראוי לציבור הנזקק לשירותי הדת בעיר (ראו עניין רווח, בעמ' 875, 878). התקנה מאפשרת להמשיך בהליך הבחירה גם מקום בו פחת מספר חברי וועדת הבחירות מטעמים שאינם מצדיקים את המשך עיכוב הליך הבחירות. מובן כי שיקול הדעת הנתון בתקנה זו כפוף לביקורת שיפוטית.

14. במקרה שבפנינו הורה בית המשפט לעניינים מנהליים, בהסכמת הצדדים, כולל העותר, כי לא ימונה נציג המועצה הדתית לוועדת הבחירות תחת העותר, עד שלא תינתן החלטתו הסופית של משרד מבקר המדינה לעניין צו הגנה קבוע. במצב דברים זה ניתן היה להפעיל את תקנה 7(ד) ולהמשיך בהליך הבחירה בהרכב חסר של וועדת הבחירות. שיקול דעת זה אף עבר את משוכת הביקורת השיפוטית, שכן ביום 20.2.12, במקביל להוצאת צו על תנאי בעתירה, קבענו כי לא ינתן צו ביניים המעכב את תהליך בחירת רבני העיר פתח תקווה. שוב אציין כי אם היה מתברר בדיעבד כי העותר זכאי לצו הגנה קבוע היתה תמונת הדברים משתנה, אך לא זה המצב שבפנינו. במצב דברים זה איני מוצאת כי נפל פגם בהליך הבחירות, ולפיכך דין העתירה להידחות.

15. לסיום אציין כי יש להעריך את העותר על פעולתו לחשיפת שחיתויות במועצה הדתית, מעשה שיש בו חשיבות רבה ליצירת מנהל תקין, לקידום האינטרס הציבורי ולהבטחת אמון הציבור. מאחר שחשיפת השחיתויות על ידי העותר לא היוותה כפי שנקבע מניע לניסיון להדיח את העותר מתפקידו, אין באפשרותנו להעניק סעד במקרה דנן. עם זאת, נקווה כי העותר ימשיך לפעול לטובת הציבור ולהעניק שירותי דת על פי כללי המנהל התקין ובהתאם לאינטרס הציבורי.

עובר למתן פסק דין זה, ביום 15.11.12, הגיעה בקשה לביטול צו הביניים שניתן בבג"ץ 5850/12 ביום 9.8.12, לפיו לא תבוצע כל פעולה להדחתו של העותר מתפקידו. מאחר שהעתירה בעניין נמחקת, מתבטל מאליו צו הביניים שניתן.

16. העתירה בבג"ץ 8773/11 נדחת ללא צו להוצאות. העתירה בבג"ץ 5850/12 נמחקת בהסכמת הצדדים בכפוף להבהרה בפסקה 5 לעיל.

ש ו פ ט ת

השופט י' דנציגר:

מסכים אני עם חברתי, השופטת ע' ארבל, כי יש לדחות את העתירה בבג"ץ 8773/11 ללא צו להוצאות ולמחוק, בהסכמת הצדדים, את העתירה בבג"ץ 5850/12 בכפוף לכך שהעותר שומר על כל זכויותיו לפנות לכל ערכאה מתאימה ולבקש כל סעד הולם בכל הנוגע לטענותיו בעתירה דנן.

אני מבקש להצטרף להערותיה של חברתי לעניין ההליך המורכב והמסורבל לבחירתם של רבני עיר, כפי שעולה, בין היתר, מפסיקת בית משפט זה. הליך זה לא זו בלבד שהוא גורם לעיתים לעיכובים בלתי נסבלים בבחירת רב עיר, אלא שיש בו פרצות המאפשרות הפרת כללי מנהל תקין (כמפורט בפסקה 9 לחוות דעתה של חברתי). נראה כי הגיעה העת לתיקונם של ליקויים ופגמים אלו.

ש ו פ ט

השופט נ' סולברג:

אני מסכים לחוות דעתה של חברתי, השופטת ארבל. אעיר אך זאת:

א. ספק בעיניי אם מלכתחילה נכון היה מצדו של מבקר המדינה ליתן צו מניעה זמני למניעת העברתו של העותר – כראש המועצה הדתית בפתח תקווה – מתפקידו, בגין חשיפת מעשי שחיתות. סעיף 45א לחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נוסח משולב], עניינו ב"עובד"; לא ב"נבחר ציבור". לא הרי זה כהרי זה, ולא מידת ההגנה שראוי לה "עובד", היא מידת ההגנה שראוי לה "נבחר ציבור".

ב. חשיפת שחיתות אינה מקנה הגנה לעולם ועד, ולא תמיד ראוי שתהיה "כתריס בפני הפורענות" (משנה, אבות ד, יא). לא בכדי לא מצא מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור לשעבר (השופט בדימוס מ' לינדנשטראוס) כי קיימות ראיות מינהליות מספיקות על מנת לקבוע כי המהלך שיזמו חברי המועצה הדתית (המשיבים 2-6)

להעביר את העותר מתפקידו בא בתגובה לדיווחו על מעשי שחיתות לכאורה. הנציב לשעבר קבע כי ממצאי הבירור מאששים דווקא את גרסת חברי המועצה ולפיה ניסיונם להעביר את העותר מתפקידו נבע מאי-שביעות רצונם מתפקודו כראש המועצה הדתית; לא בכדי לא ראה גם מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור המכהן (השופט בדימוס י' שפירא) לשנות מהחלטת קודמו, לאחר שגם הוא בחן את התלונה, את ממצאי הבירור ואת עמדת הנציב לשעבר.

ג. כדברי חברתי השופטת ארבל: הליכי בחירת רבני עיר טעונים תיקון, למניעת בזיון וקצף שבמצב הדברים כיום, ולהבטחת מתן מענה הולם לצרכי הדת של תושבי הערים.

ש ו פ ט

הוחלט כאמור בפסק דינה של השופטת ע' ארבל.

ניתן ביום, ח' בכסלו תשע"ג (22.11.12).

תוקן היום, ו' בטבת תשע"ג (19.12.12).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת